

ÜLESTÕUSMISAJA V PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Ap 6:1-7)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Neil päevil, kui jüngrite arv üha kasvas, hakkasid kreekastunud juudid nurisema heebrea keelt kõnelevate juutide üle selle pärast, et nende lesed olid igapäevasest abiandmisest kõrvale jäetud. Siis kutsusid kaksteist kokku jüngrite kogu ning ütlesid: “See ei ole hea, kui meie peaksime Jumala sõna kõrvale jätma ning hakkama hoolt kandma toidulauas teenimise eest. Sellepärast, vennad, valige endi seast seitse meest, kellel on hea kuulsus ja kes on täis vaimu ning tarkust, et me võiksime nad ametisse seada. Aga meie ise tahame jääda palve ja sõna teenimise juurde.” See kõne oli tervele kogudusele meelt mööda, ja nad valisid Stefanose – mehe täis usku ja Püha Vaimu – Filippuse ja Prokorose, Nikanori ja Timoni, Parmeni ja Nikolaose, juudiusku pöördunud antioklase. Need mehed toodigi apostlite ette, ja kui nad olid koos palvetanud, panid apostlid neile oma käed peale. Aga Jumala sõna levis ja jüngrite arv Jeruusalemmas kasvas suuresti, ning ka hulk preestreid võttis usu vastu.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 33:1-2. 4-5. 18-19. R:22)

R: Issand, olgu sinu halastus meie üle.

Hõisake Issandas, teie õiged,
vagadel on kohane laulda kiituselaulu.
Kiiatke Issandat kandlemänguga,
kümnekeelse naabliga mängige temale.

R:

Issanda sõna on õige,
tema tegudele võib loota.
Tema armastab õigust ja õiglust,
Issanda heldus täidab maa.

R:

Vaata, Issanda silm on kõigi nende üle,
kes teda kardavad ja ootavad tema heldust,
et ta vabastaks nende hinge surma küüsisist

ja hoiaks nad elus näljaajal.

R:

(Teine lugemine 1Pe 2:4-9)

Lugemine püha apostel Peetruse teisest kirjast:

Tulge Issanda Jeesuse – elava kivi – juurde, kes küll inimeste poolt on kõlbmatuks arvatud, kuid kes Jumala silmis on äravalitud ja hinnaline. Laske ka endid ehitada elavate kividenä vaimseks kojaks: saage pühaks preesterkonnaks, tooma vaimulikke ohvreid, mis on Jumalale meelepärased Jeesuse Kristuse kaudu. Sest pühakiri ütleb: “Vaata, ma panen Siionisse kivi – äravalitud, igavese nurgakivi, ning see, kes temasse usub, ei jää iial häbisse.” Teile, kes te usute, on see auks; uskmatuile on see aga kivi, mille hooneehitajad on minema visanud. Ometi on see saanud nurgakiviks – komistuskiviks ja pahanduse kaljuks, mille otsa nad komistavad, kuna nemad ei pane tähele Jumala sõna – seepärast saabki neile just niisugune osa. Aga teie olete valitud sugu, kuninglik preesterkond, püha rahvas, pärisrahvas, et te kuulutaksite tema vägevatest tegudest. On ju tema see, kes kutsus teid pimedusest oma imelise valguse juurde.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14:6)

Halleluuja. Mina olen tee ja tõde ja elu.

Keegi ei saa minna Isa juurde teisiti kui minu kaudu. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 14:1-6 –12)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal ütles Jeesus oma jüngritele: “Teie süda ärgu kartku. Uskuge Jumalasse ja uskuge minusse. Minu Isa majas on palju eluasemeid. Kui see nii ei oleks, kas ma siis oleksin öelnud: mina lähen teile aset valmistama. Ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen ma jälle tagasi ja võtan teid enda juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen mina. Ja sinna, kuhu ma lähen, sinna teate teed teiegi.”

Toomas ütles talle: “Issand, me ei tea, kuhu sa lähed, kuidas me võiksime tunda seda teed?” Jeesus kostis vastuseks: “Mina olen tee ja tõde ja elu. Keegi ei saa minna Isa juurde teisiti kui minu kaudu. Kui te oleksite tundnud mind, siis te tunneksite ka Isa. Ja te tunnete teda juba nüüd ning olete teda näinud.”

Filippus ütles talle: “Issand, näita meile Isa ja me jääme rahule.” Jeesus kostis: “Nii kaua aega olen ma teie juures ja ikka pole sa mind ära tundnud, Filippus? Kes on näinud mind, see on näinud Isa. Kuidas võid sa öelda: näita meile Isa? Kas sa siis ei usu, et mina olen Isas ja Isa on minus? Neid sõnu, mis ma teile räägin, ei kõnele ma iseenesest, vaid Isa, kes on minus, teeb oma tegusid. Uskuge mind, et mina olen Isas ja Isa on minus. Aga kui te mind ei usu, siis uskuge kasvõi üksnes mu tegude pärast. Tõesti, tõesti ma ütlen teile: kes usub minusse, see teeb neidsamu tegusid mida mina teen, ja teeb neist suuremaidki, sest mina lähen Isa juurde.”
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, astronoomid on välja arvutanud, et päikest saab inimene teleskoobiga vaadata oma elus ainult kaks korda – üks kord ühe silmaga, ja teine kord teise silmaga...

Võibolla on see näide ka heaks võrdluseks inimese uudishimule Jumala tegemiste suhtes. Mida Jumal ise ei ole enda kohta ilmutanud, seda ei suuda inimene välja mõelda, ja ka ilmutuse liiga julge tõlgendamine võib teha inimese jäädavalt pimedaks selle suhtes, mida Jumal talle tegelikult öelda tahab.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, Filippus, kes tänases evangeeliumis inimlikult mõistetava palve esitab, oli üks Jeesuse tähtsamaid jüngreid. Muidugi jääb ta apostlite, Peetruse ja Pauluse varju, kuid nende nimepidi mainitud apostlite kõrval, kes on Uue Testamendi veergudel üksnes vaikivad tunnistajad, on Filippus seal üsna tegus ja jutukas. Ka tema oli pärit Betsaidast, Peetruse ja Andrease kodukülalt.

Filippus oli see, kellelt küsis Naatanael: “Kas Naatsaretist võib tulla midagi head?” Ja tema vastas: “Tule ja vaata!” Jh 1:45-46 Samuti küsis Jeesus 5000 mehe toitmise juures just Filippuse käest: “Kust me ostame leiba, et need saaksid süüa?” ning tema teadis vastata: “Isegi kahesaja teenari eest ostetud leibadest ei jätku neile, et igaüks pisutki saaks.” Jh 6:5-7 See seik tunnistab, et Filippus oli võimekas inimene. Püüdke ise rahvasummale lihtsalt pilku peale heites aru saada, kui palju on selles inimesi, kui palju igaüks neist üheks söögikorraks toitu vajab ja kui palju see kokku maksta võiks. Evangeelium mainib veel, et Filippuse poole pöördusid kreeklased palvega, et ta vahendaks neile kohtumise Jeesusega – paraku küll ei saa me teada, kas see kohtumine leidis aset või mitte. Jh 12:21

Oma iseloomult peetakse Filippust aga pigem uskmatuks jüngeriks, kellel oli teatud sarnasusi apostel Toomasega. Põhjust selleks annab just tänasest kirjakohest kuulnud seik, kus tema soov näha Jumalat Isa teenib ära Jeesuse manitsuse. Miks esitas Filippus just niisuguse palve? Muidugi, ta oli näinud imesid, ta oli näinud oma õpetaja surma, kes seisis nüüd elavana nende ees ja kelle ristilöömise haavad olid lausa käega katsuda – need kõik olid ümbelükkamatud faktid. Mis oli tal veel puudu?

Ilmselt oli küsimus selles, et Filippusel puudus kogemus müstilisest nägemusest ja teda polnud ka Jeesuse kirkastumise juures Tabori mäel, kus ilmutasid end Mooses ja Eelija. Sellest said osa ju ainult Peetrus, Jaakobus ja Johannes – ning üldse mitte üksnes meeldiva kogemusena. Nagu evangelist Markus iseloomustab Peetruse reaktsiooni: “Ta ei teadnud, mida öelda, sest neid valdas suur hirm.” Mk 9:6 See oli kogemus, mida Filippusel ei olnud. Kuid Tabori mäel ilmusid jüngeritele ju ainult ammusurnud prohvetid – missugust hirmu peaks aga tundma maine inimene, kes näeb Jumalat Isa palgest palgesse?

Armsad õed ja vennad, iga asi omal ajal! Inimese maine elu on lühike ja igavik pärast seda on õige pikk. Kui Jumal on meid siia maailma elama pannud ja määranud meile ülesanded, andnud meile vaba tahte, kuid seadnud ka piirid nii meie vabadustele kui tahtmistele, siis pole mõtet ette rutata. Küllap on see kõik lõpuks ikka meie huvides, et meile näidatakse Isa – see tähendab, antakse näha Jumala palet – alles siis, kui meid on pärast selle maailma katsumusi arvatud väärt tõusma tema taevase trooni ette. Aamen.